

[Udenrigsministeren]

inden for rammerne af SALT III. Jeg har ved en tidligere lejlighed under en debat i folketinget sagt, at det forhold, at SALT II ikke er blevet ratificeret – og i dag vil jeg sige: det forhold, at SALT II ikke reelt har nogen mulighed for at blive ratificeret i Washington – ikke må forsinke disse TNF-forhandlinger.

Man kan sige, at det foreløbig heller ikke er sket. Der er tale om, at Sovjetunionen og USA sidste år i oktober og november måned førte indledende drøftelser i Genève, og man skal genoptage disse drøftelser her i 1981. Men jeg vil gerne understrege, at vi finder, at der hurtigst muligt må iværksættes egentlige forhandlinger omkring disse TNF-våben, og det bør være forhandlinger, der er uafhængige af en ratifikation af SALT II. Til sin tid, når man går i gang med en SALT III, kan man lade disse forhandlinger indgå i denne.

#### Formanden:

Taletider gælder som bekendt også for ministre.

#### Gert Petersen (SF):

Jeg var egentlig forholdsvis tilfreds med den allersidste del af udenrigsministerens svar. Også fordi jeg opfatter det som en tilkendegivelse til den amerikanske regering om, at den danske holdning er, at disse forhandlinger nu må i gang. Jeg indrømmer, at de i nogen grad er i gang, men det var under den gamle administration. Formelt er de, og det medgav udenrigsministeren også, knyttet til SALT III-processen. Jeg forstod ministeren sådan, at det var en opfordring til, at de nu fortsættes, om nødvendigt uafhængigt af SALT III-processen.

Jeg vil gøre opmærksom på, at Reagan har opstillet nogle betingelser for genforhandling, som er meget betænkelige. Den første kan lyde vældig godt, nemlig at hvis der skal genforhandles, skal der være en legitim reduktion af kernevåbnene. Forholdet er bare det, at netop SALT II forudser i en til lægsprotokol, at så snart denne aftale om at lægge loft over raketoprustningen er ratificeret, skal man i gang med at forhandle om reduktion af kernevåbnene. Det var det, der skulle være indholdet i SALT III. Med dette krav til genforhandling af SALT II blokerer Reagan i virkeligheden for at komme i gang

med den reelle forhandling, som der har været enighed om, om reduktion af kernevåbnene i henhold til SALT III. Den anden betingelse, han opstiller, er den med sammenkædningen – linkage, som det hedder på amerikansk – som altså går ud på, at en masse andre spørgsmål skal drages med ind.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at vi havde aldrig haft SALT I, processen var aldrig kommet i gang, hvis man fra sovjetisk side havde haft det synspunkt. Det var, mens USAs krig i Vietnam var på det højeste. Det var i 1969, hvis ikke jeg husker meget galt, at SALT I blev underskrevet og ratificeret. Dengang afstod begge parter – og det skal indrømmes, også den amerikanske regering – fra denne sammenkædningsfilosofi, som er ødelæggende for rustningsbegrænsnings-, for ikke at tale om nedrustningsaftaler. O.k., der kan være et vist punkt, hvor man kan kæde tingene sammen, når det drejer sig om besluttet nedrustning. Men når det drejer sig om rustningsbegrænsning, ville en sådan filosofi være ødelæggende. Derfor synes jeg også, der er grund til at afvare mod de betingelser, som Reagan stiller for at genforhandle SALT II.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgétiden var dermed til ende.

#### Skriftligt besvarede spørgsmål:

##### Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål, stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Tyroll: spm. nr. 472, 473 og 521.

Bjørn Elmquist: spm. nr. 492.

Dohrmann: spm. nr. 496 og 540.

Pilgaard Andersen: spm. nr. 508.

Sønderby: spm. nr. 512.

Niels Andersen: spm. nr. 513 og 518.

Keld Andersen: spm. nr. 514, 515 og 534.

Thorndahl: spm. nr. 516 og 517.

Voigt: spm. nr. 522

Waldorff: spm. nr. 523.

Dræbye: spm. nr. 524.

Steffensen: spm. nr. 527 og 536.

Inge Krogh: spm. nr. 529.

Bollmann: spm. nr. 530.

Henning Andersen: spm. nr. 537.